

opusdei.org

Cartes de Mons. Orbegozo des de Yauyos

El llibre “Fuentes para la historia del Opus Dei” recull aquestes cartes d'Orbegozo, durant la seva època com a Prelat de Yauyos. Està datada el 1958.

24/04/2007

(...) Pots imaginar-te la meva alegria, el meu orgull i tot el que vulguis per aquests sacerdots que són heroics fins a dir prou, alegres, humils i

dòcils. Mai no troben entrebanc, res no és difícil, tot es pot! Per a mi són estímuls permanent i font de meravellosa pau. Un altre gran miracle de la Gràcia...!

Quan penso que aviat serem vint, la missió se'm fa petita. Són ara cinc i atenen amb una freqüència increïble -ateses les distàncies i penalitats dels camins- més de 100 esglésies repartides en 16.000 Km²! De les dades de l'estadística de la Cúria, (i diari de viatges i feina que també portem), llegia ahir i gaudia amb tota l'ànima, que en aquests mesos de treball hem fet uns sis mil bateigs, entre d'altres coses. Veritat que és per estimar-los amb bogeria?

Són l'admiració d'aquestes gents: no demanen res, s'acontenten amb tot, mengen el mateix que ells, dormen en un racó o en el camí, no tenen mesura en res que sigui servir, atendre'ls, estimar-los. Aquesta és la

gràcia i la garantia de l'èxit de les seves tasques! Quan ara llegeixo sant Pau i els seus recorreguts evangèlics i miro aquests germans meus, sento enveja i unes ganes tremendes d'imitar-los (...)

(...) Tots els meus “capellanets” estan bons gràcies a Déu i a la Reina dels caminants i al Sant Àngel de la Guarda. No és només per dir-ho: poc després d'arribar van haver de llançar-se a conèixer, i després atendre, la part de territori que els va tocar en sort: al principi i per uns dies els vaig acompanyar jo (mentre es feien a muntar a cavall i s'avesaven als camins) i després ells diàriament a les seves tasques. Al poc un d'ells, *galleguiño*, va sortir disparat de la cavalleria i quan va despertar es va trobar sol, mòlt tot el cos i a més de quatre hores de camí del primer poblat que va haver de fer a peu, perquè no va poder tornar a muntar ell sol el seu cavall...

Em van avisar (jo era lluny) i com no hi ha metges i no se sabia què podia tenir “per dins” (la notícia era que “el *capellanet* es va colpejar molt dur”), vaig arribar el més aviat que vaig poder: quinze hores a cavall a marxes forçades. El vaig trobar tan content i satisfet, el vaig mirar bé i no tenia res d’important; me’l vaig portar a Yauyos, el vaig deixar allí de “descans i decoloració” durant un parell de setmanes i un altre cop a la muntanya.

Ara em diuen que munta millor i més segur que mai i que “l’Àngel de la Guarda li ha ensenyat més amb un patacada que un professor d’equitació en deu anys”. I és veritat, tots hem après en la mateixa escola i amb el mateix mestre”.

---

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/article/cartes-de-
mons-orbegozo-des-de-yauyos/
\(05/04/2025\)](https://opusdei.org/ca-ad/article/cartes-de-mons-orbegozo-des-de-yauyos/)